

Éljen szeretett vezérünk, Rákosi Mátyás elvtárs!

Napról-napra fokozódnak az előkészületek Szegeden április negyedike méltó megünneplésére

Egyre szélesedik, napról-napra, óráról-óra új színekkel bővül az a hatalmas mozgalom, melyet — az ország valamennyi dolgozójához hasonlóan — Szeged dolgozói is megindítottak, hogy városunk méltóképpen ünnepelhesse felszabadulásunk ötödik évfordulóját. Az üzemek dolgozói egyre emelkedő teljesítményekkel készülnek méltóvá tenni az ünnepést. A pártszervezetek, a tömegszervezetek versenyt indítottak, hogy mind külsőségeiben, mind belső tartalmában olyan legyen az ünnepelés, mely híven kifejezi azt a szavakban ki nem fejezhető fordulatot, melyet az öt évvel ezelőtti április 4. jelentett népünk életében.

Szerte az egész városban szorgos munka folyik, mindenütt a nagy napra való előkészületekkel találkoznak. Szeged dolgozói olyan impozáns felvonulást készítenek elő, amilyen talán még soha nem volt Szegeden. Előreláthatólag sok ezer tömeg gyűlik majd össze a Széchenyi-téren, úgyhogy ennek a hatalmas tömegfelvonulásnak minden részletét aprólékosan, előre ki kell dolgozni, hogy zavarok, zökkenők elő ne fordulhassanak. A felvonulás útvonalait és menetrendjét külön ismertetik.

Kilenc órákor megkoszorúzzák a szovjet hősi emlékművet s megkezdődik a felvonulás. Elöl a honvédség és a fegyveres alakulatok diszszázadai haladnak, majd feldíszített kerékpárokkal, motorokkal az üzemi dolgozók, az ifjúság és utána Szeged dolgozó népe sorakozik majd fel a Széchenyi-téren, hogy résztvevője legyen az ünnepi nagygyűlésnek, melynek ünnepi szónoka: Köből József elvtárs, az MDP Központi Vezetőségének tagja.

Vázlatosan elmondva, így kezdődik a nagy nap délelőtti. Természetesen milliónyi apró és nagyobb színpontból tevődik össze az egész ünnepség, azokból a színpontokból, melyeket a nap belső tartalmához a dolgozók szeretete ad hozzá, az a szeretet és hála, mely a szegedi dolgozókat is felszabadítóknak, a Szovjetunióhoz és annak nagy vezéréhez, Sztálin elvtárhoz fűzi.

Csak pár ilyen színpont: ezen a napon az egész város zenésztől lesz hangos, Szeged valamennyi zenekara résztvesz a felvonulásban. A Városi Kertészeti kedves meglepetésre készül. Piros művirágokat készítenek a felvonulók számára, hogy ezzel is kifejezzék mindenki:

ez az ünnep annak a napnak évfordulója, amely dolgozó népünk számára a sokévszázados elnyomás után meghozta az igazi tavaszt, az újjászületést. A Hangosító NV egész nap autóval járja a várost, különösen a külső negyedekeket, szóraztat, tanít, ismerteti, mit jelent mindannyiunk számára ez a nap.

Külön kiemelkedő pontja lesz az április 4-i szegedi ünnepségeknek az a hatalmas fáklyás felvonulás, amelyet az ünnep előestéjén, április 3-án este rendez az ifjúság.

8 óra érz az a felvonulás a Széchenyi-térré, ahol ezernyi fáklya, lámpion fénye mellett köszönik meg a dolgozók felszabadítóknak a szabaddá lett, vidám, boldog életet, amelyet öt esztendővel ezelőtt a Szovjet Hadsereg hozott el.

Megköszönik a dolgozók ezt az öt évvel ezelőtti napot, ott a fáklyák, lámpionok fénye mellett, április 4-én az ünnepségek alkalmával, de legfőképp a gyárakban, a földelken, az irodákban; a termelő munka ezer s ezer területén azzal, hogy sikeresen építik a szocializmust, egyre emelkedő termelési eredményekkel biztosítják az öt-éves terv sikerét.

Holnap érkezik Szegedre Anpilogov szovjet történész-professzor

Dolgozóinknak egyre gyakrabban nyújt segítséget a Szovjet-unió nemcsak anyagi, de kulturális téren is, fejlett termelési tapasztalatainak, tudományos eredményeinek átadásával, megismer-tetésével. Szeged dolgozóinak is nem egyszer nyílik már alkalma, hogy a termelésben kitűnt szovjet dolgozók vagy a tudományos élet élenjárói előadásait hallgathassák meg.

Holnap ismét újabb lehetősége nyílik Szeged dolgozóinak, hogy ismeretét bővítsék és még közelebbről megismerhesse a nagy Szovjetuniót. Holnap, szombaton érkezik ugyanis Szegedre Anpilogov kiváló szovjet történész professzor. Az Ady-téri egyetem Orosz Intézetében fogadják és itt tartja meg előadását délből 12 órákor „A Szovjetunió népeinek történetéről” címmel.

Az előadás nyilvános és minden érdeklődőt szívesen látnak. Különösen hasznos lesz ez az előadás Szeged történészeinek, történelembarátainak, de ezenkívül minden dolgozónak, főként az üzemek dolgozóinak is, akiknek megjelenését minél nagyobb számban várják.

EGYBEFORRTAK A MUNKÁBAN A MAGYAR KENDER DOLGOZÓI

A felszabadulás óta a dolgozók egymáshoz való viszonya is megváltozott a Magyar Kenderben. A műszaki értelmiség és a fizikai dolgozók között ledől az a válaszfal, ami a kapitalista társadalomban elválasztotta őket egymástól. Ez a közeledés különösképpen egy év óta mutatkozik, amióta Pártunk behatárolt foglalkozik ezzel a kérdéssel is.

Ma már minden munkát, vagy újítást megbeszélünk a dolgozókkal — mondja Vitusz Gyula, a javítóműhely vezetője. — A dolgozók gyakorlati munkájuk közben szerzett tapasztalataikkal nagyban megkönnyítik a mi munkánkat. Mi viszont felfigyelünk a legkisebb újítás, vagy észszerűsítési kezdeményezésre is, és támogatjuk a dolgozókat annak megvalósításában. Segítségükre vagyunk az újítási terv elkészítésében is.

A dolgozók és műszaki értelmiség terve szerint átszervezett üzemrészben máris több, mint 30 százalékkal emelkedett a termelés. A komplexbrigádnak is komoly szerepe van a dolgozók és a műszaki értelmiség közötti jó viszony kifejlődésében. A komplexbrigádon keresztül az úgynevezett „műszaki vaksgot”

felfedi a dolgozók éleslátása és így a hiányosságokat, vagy

hibákat közösen ki tudják küszöbölti.

— Saját tapasztalatom, hogy a multban a műszaki értelmiségnek nem fűződött semmi kapcsolata a dolgozókhöz — mondotta Kiss Sándor elvtárs, aki nemrég még a felvetőben dolgozott. Sokan csak arra törekedtek, hogy a tőkés számára minél nagyobb teljesítményt sajtoljanak ki a dolgozókból. Most azonban megváltozott a helyzet, mert a dolgozóknak is, épp úgy, mint a műszaki értelmiségnek, érdeke a többtermelés.

Tóth László, — aki nemrégén tért vissza egyhónapos lengyelországi tanulmányútról — példának hozza fel Révész elvtársnak észszerűsítését, hogy miképpen dolgoznak együtt a műszaki értelmiségi és fizikai dolgozók. — A hibás csévék legingyölitésével sok baj volt, — magyarázza Tóth László elvtárs, — mert legingyölités közben összehurkolódzott és ezáltal sok selejt volt. De nagy munkaidőt vitt igénybe a fonál legombolyítása is.

Sokat törlik a fejünket

hogyan küszöböljük ezt ki, míg aztán Révész elvtársnak észszerűsítésével egy csapásra megoldotta a problémát, és most már gyorsan, selejtmentesen tudjuk a hibás csévékről is legombolyítani a fonalat.

A dolgozók és értelmiségiek a termelési értekezleteken feltárják egymás hibáit és így könnyen módot találnak annak kijavítására. A műszaki értelmiség és a dolgozók közötti jó viszony kialakulása nagy lendületet ad az újítómozgalom kiszélesítésének.

Kertész Imre többszörös újító elmondja tapasztalatait:

— En már régen itt dolgozom a Magyar Kenderben. A felszabadulás előtt semmi értelme sem volt, hogy valami újítást csináljunk, de még ha valakinek eszébe jutott is, hogy valami módon a munkáját észszerűsítéssel megkönnyítse, a műszaki értelmiség közlegyintéssel, leki-csinylón intézte el a dolgozók jó kezdeményezéseit. Ma már másképpen van,

versenyben vagyunk a műszaki értelmiséggel

és azok a legkisebb kezdeményezésre is felfigyelnek és segítenek nekünk. Így az újításokhoz jó kedvvel, örömmel fogunk hozzá és elmondhatjuk, hogy a fizikai dolgozók és műszaki értelmiségiek úgyszólván egybeforrtak a munkában.

A tőkés vezette gyárban nem jöttek a dolgozók szakképzésével, nem volt céljuk, hogy a dolgozók magasabb szaktudást is elsajátítsanak. Most azonban a politikai képzésen kívül három szakmunkásképző tanfolyamot is tartanak az üzemben, hogy a munkások mind tömegesebben, több gép szakszerű kezeléséhez is értsenek.

JULIUSI TERVET TELJESITENEK a Tiszamenti Gőzfűrészeknél

A Ládagyár április 16-i, a fagyapötüzem július 14-i tervét is teljesítette

(Tudósítónktól.) A Tiszamenti Fűrészek NV újszegedi telepének dolgozói nagy lelkesedéssel készülnek felszabadulásunk ötödik évfordulójának megünneplésére. A felajánlások még ezen a héten is folytatódottak.

Herzfeld Mihály üzemvezető felajánlotta, hogy első negyedévi tervét előző felajánlásával szemben nem 10, hanem 15 százalékkal teljesíti túl, ezenkívül az előírt 12 százalék helyett négy és félszázaléka csökkenti a hulladékot. Micheller János főgépész vállalta, hogy az előírt ellenőrzésen túlmenően ellenőrzi a gépek munkáját, hogy a Ládagyár minden zökkenő nélkül dolgozhassék.

Az egyéni teljesítmények is mutatják azt a hatalmas len-

dületet, amelyet a munka frontján tettek a dolgozók április negyediki felajánlásaikkal. Sebők Miklós, Kispéter István 280, Sebők Károly és Ifj. Szabó Jenő 232, Balog Sándor és Dubecz Károly 229, Szisszer Adolf 195, Seres Gyula 200, Frank Antal és Fortuna István pedig 188 százalékot teljesítettek.

A Ládagyár március 25-én az április 16-i tervén, míg a fagyapötüzem felajánlást túlteljesítve július 14-i tervén dolgozik. A Ládagyár és a fagyapötüzem dolgozói megértve Pártunk felhívását, új munkamódszerek alkalmazásával és szocialista öntudattal végzett munkával tudták ezt a nagy eredményt elérni.

A felajánlások eddigi mérlege

az, hogy az üzem dolgozóinak több, mint 70 százaléka tett felajánlást április negyedikére, amelyből a pártunkivüliek is jelentősen kiveszik részüket, hogy felszabadulásunkért méltóképpen fejezhessék ki szeretetüket a Szovjetunió iránt.

De nemcsak a munkával készülnek az üzem dolgozói április negyedikére. A SZIT szervezett tagjai az üzemi tüzoltósággal karöltve vállalták, hogy az üzem külső és belső díszítését elvégzik. Munka után lelkesen készítik elő a dekorációs anyagot, hogy április negyedikére, a magyar dolgozók legnagyobb ünnepére méltó díszbe öltöztessék az üzemet.

Barát János

CSENDŐR ÖRKÖDIK A TEXTILKOMBINÁTBAN, akinek különös fogalmai vannak az uriemberekről

Hatalmas építkezés folyik a Szegedi Textilkombinátban. Lelkes dolgozók százai egymással versengve igyekeznek, hogy munkájukat minél jobban, minél tökéletesebben és gyorsabban végezzék el, hogy hamarosan álljanak azok az üzemrészek, ahol majd megindul a termelő munka, mely ismét újabb lépcsőre emelheti az üzem életét. A kombinátban halkan zümögnek azok a kiváló, gyönyörű gépek, melyeket nagy barátunk és támaszunk, a hazánkat felszabadító Szovjetunió adott számunkra.

Hatalmas értékek vannak ebben a gyárban és az épülő Kombinát minden egyes kövében. A fondákából kikerülő termékekben benne van az a háttérrel lelkesedés, mellyel dolgozóink építik országukat és harcolnak az öt éves terv sikeréért. Nagy érték Szeged, s az egész dolgozó népünk számára a Textilkombinát. Tudja ezt az ellenség is, mely vesztett dühvel acsarkodik és lesi az alkalmat, hol tudna károkat okozni, hol nyílna lehetőség dolgozó népünk elleni gyűlöletének kinyilvánítására. Számítatlan példa mutatja, hogy az ellenség a legaljasabb tettektől sem riad vissza, hogy céljait elérje, szabotázások, gyújtogatások, gyilkosságok, rombolások tanúsították már ezt.

Mégis a Textilkombinátnál elfeledkeznek az ellenséges veszélyről, elmulasztják a kötelező éberséget, nem vigyáznak nagy kincsünkre és lehetőséget nyújtanak arra, hogy az ellenség kifejtthesse káros tevékenységét.

Kint jártam a Textilkombinátban. Lenyűgözött az a gyönyörű látvány, melyet a már kész üzemrészek és a kibontakozó gyár körvonalai nyújtottak. Önkéntelenül is arra gondoltam, hogy milyen gyűlölettel nézi ezt a lelkes építő munkát az ellenség és mennyire szeretne károkat okozni. Eközben a kapuhoz érve, szétnéztem, de senki hozzám nem szólt és minden igazoltatás nélkül bejutottam az üzem területére. Felkerestem a kombinát területén dolgozó egyik Nemzeti Vállalat pártszervezetének a titkárt és elmondtam neki, hogy mi történt. Ugyanakkor megkértem, intézkedjék, hogy munkám végezte után el tudjam hagyni a gyár területét, mert hátha véletlenül akkor igazoltatnak.

Megdöbbenő az eset már magábanvéve is, hiszen itt akárki besurranhat, kémkedhet, gyújtogatást, rombolást, robbantásokat hajthat végre,

senki nem törődik vele! Azonban a kellemetlen meglepetések ezután következtek. Amikor távozni akartam az üzemből, előben áll az egyik küldőnc és azt mondja: „Már pedig innen ki nem megy és egyáltalán, hogy mert engedély nélkül belépni az üzem területére?”

Megdöbbenem, s elkezdtem magyarázni, hogy az ellenség az nem kér belépőt, az nem jelenti be szándékait. Letörtött azonban és visszavágott azzal, hogy: „vigyázzunk mi, ha be is megy valaki, de kifelé már úgy sem tud észrevétlenül elmenni”. Még szóhoz sem juthattam, mikor rámvált a kapus, Kiss Kálmán: „Egy úri embernek tudni kellett volna, hogy ilyen helyre nem lehet bejönni engedély nélkül. Nem is gondoltam volna egy úri emberről, hogy ilyet csinál!”

Még a lélegzetem is elakadt. Olyan idegenül, olyan furcsán hangzottak ezek a szavak, mintha nem is lett volna soha sem 1945 április negyedike. Ma úriemberről beszélni? Nem mondom — hála népi demokráciának, egyre növekvő életszínvonalunknak — több, mint két éve levettem gyerekes, zsinóros, kopott kabátomat és rendes felöltőben járok, hasonlóan a többi dolgozóhoz. De úgy látszik, ez az ember még mindig ott tart, és azt hiszi, hogy csak az „úri emberek”-nek lehet jó ruhája és neki még mindig azok a példaképei. Mikor aztán — abba bizakodva, hogy sikerül, — megpróbáltam felvilágosítani, azt a választ kaptam: „na csak azért szólók, mert az embert mindig froclizák az éberségért!”

A Textilkombinát kapujában egy kapus van és nem régebben állították oda. Az ő feladata lenne az, hogy ellenőrizze, kik mennek be az üzembe és megakadályozza az illetéktelenek bejutását. A két küldőnc nem tartózkodik mindig a bejáratnál, s a gyári tüzoltó sincs mindig jelen, de különben sem az ő feladata az örködés. A kapus a Szegedi Textilművek (a Magyar Pamutipar NV. szegedi üzeme, közismert, népszerű nevén Textilkombinát) vezetősége állította oda. Nagyon jól tették volna, ha éberebben foglalkoztak volna ezzel a kérdéssel, mert akkor rájöttek volna arra, — amire én is rövid vizsgálat után —, hogy a kapus régebbi foglalkozása a Horthy-rendszert híven kiszolgáló csendőrtiszt helyettes volt.

(Kolozsár)

Lobogózzuk fel a házakat felszabadulásunk ünnepére

A polgármester felhívja, a város lakosságát, hogy nagy nemzeti ünnepünk: a felszabadulás ötödik évfordulója alkalmából a házakat mindenütt lobogózzák és díszítsék fel. Külön is felhívja a házfelügyelők figyelmét, hogy gondoskodjanak a házak környékének, a szolgárlároknak tisztántartásáról.

Április negyedikén befejezik a deszki géppálmás építkezési munkálatait

(Tudósítónktól.) A deszki géppálmás munkálatainak dolgozó Szegedi Magasépítési NV dolgozói felszabadulásunk ötödik évfordulójának méltó megünneplésére vállalták, hogy a géppálmáson épülő 11. típusú épületet két héttel a határidő előtt befejezik. Kószó János kőműves, Ju. ház Ferenc segédmunkás, Bita: Károly, Ábrahám József művezetők, Piller Sándor építésvezető. Hajas József festő, Szabados Zoltánné vállalták azt is, hogy az öt éves terv első negyedévi építkezését, amelynek határidejét április 15-re tűzték ki, április 4-re szintén befejezik.

Nagy András